

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczhenko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności oskarżyciela skarbowego K. W. (1)

po rozpoznaniu dnia 04.06.2019r

sprawy **K. W. (2)** syna M. i M., zd. T., ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 26 sierpnia 2017r. do 26 stycznia 2018r. w K. faktycznie zajmując się sprawami finansowymi i gospodarczymi (...) Sp. z o.o. NIP (...), która to spółka jest podatnikiem podatku od towarów i usług uporczywie nie wpłacał w terminie na rzecz Drugiego Urzędu Skarbowego w K. podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 176.578,00 zł w tym za:

- lipiec 2017r. w kwocie 26.740,00 zł
- wrzesień 2017r. w kwocie 25.431,00 zł
- październik 2017r. w kwocie 15.886,00 zł
- listopad 2017r. w kwocie 35.087,00 zł
- grudzień 2017r. w kwocie 39.451,00 zł
- styczeń 2018r. w kwocie 33.983,00 zł

czym naruszył normę art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2017r. poz. 1221 ze zm.) zgodnie z którą podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108 są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku na rachunek urzędu skarbowego za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy

tj. o czyn z art. 57 § 1 k.k.s. w związku z art. 6 § 2 k.k.s.

1. oskarżonego **K. W. (2)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego znamiona wykroczenia z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 57 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 6000 (sześciu) tysięcy złotych,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 670 (sześćset siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSR Agnieszka Wachlaczhenko

II W 1437/18

UZASADNIENIE

Zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły na przypisanie oskarżonemu K. W. (2), czynu polegającego na tym, iż w okresie od 26 sierpnia 2017 r. do 26 stycznia 2018 r. w K. faktycznie zajmując się sprawami finansowymi i gospodarczymi (...) Sp. z o.o. NIP (...), która to spółka jest podatnikiem podatku od towarów i usług uporczywie nie wpłacał w terminie na rzecz Drugiego Urzędu Skarbowego w K. podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 176.578,00 zł w tym za **lipiec 2017r.** w kwocie 26.740,00 zł, **wrzesień 2017r.** w kwocie 25.431,00 zł, **październik 2017r.** w kwocie 15.886,00 zł, **listopad 2017r.** w kwocie 35.087,00 zł, **grudzień 2017r.** w kwocie 39.451,00 zł, **styczeń 2018r.** w kwocie 33.983,00 zł, czym naruszył normę art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2017r. poz. 1221 ze zm.) zgodnie z którą podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108 są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku na rachunek urzędu skarbowego za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, tj czynu wyczerpującego dyspozycje art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Oskarżony K. W. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których podał, iż podatek nie był płacony w terminie ponieważ ze zobowiązań finansowych nie wywiązywał w terminie się kontrahent spółki (...).

Oskarżony K. W. (2) dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim, gdyż to od jego decyzji zależało na jakie cele środki finansowe, którymi dysponowała spółka, zostaną przeznaczone. Jednocześnie z zebranego materiału dowodowego nie wynika, by oskarżony podejmował jakiegokolwiek kroki w celu ulżenia w spłacie należności. Faktycznie kredytował działalność spółki ze środków należnych fiskusowi. Oskarżony sam nie zaciągnął zobowiązań finansowych na poczet zadłużenia wobec Skarbu Państwa. Podobne zachowania podatników są nagminne.

Wymierzając oskarżonemu karę grzywny, Sąd miał na uwadze, iż faktycznie firma oskarżonego miała trudności finansowe. Należność została spłacona w całości, na skutek działań podjętych przez wierzyciela (zajęcie wierzytelności).

Natomiast okolicznościami obciążającymi są uprzednia karalność oskarżonego oraz fakt, iż prowadząc działalność gospodarczą, praktycznie nigdy należności przypadające Skarbowi Państwa od spółki nie były płacone w terminie. Dlatego Sąd uznał iż kara 6000 zł grzywny będzie adekwatna do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w całości.

SSR Agnieszka Wachlaczanko